

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) NR 9/2005

przyjęte przez Radę dnia 29 listopada 2004 r.

w celu przyjęcia dyrektywy 2005/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie ustanowienia ram dla ustalenia wymogów projektowania ekologicznego produktów pobierających energię i zmieniającej dyrektywę Rady 92/42/EWG oraz dyrektywy 96/57/WE i 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(2005/C 38 E/04)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego artykuł 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozbieżności pomiędzy prawami lub środkami administracyjnymi przyjętymi przez Państwa Członkowskie w stosunku do ekoprojektu produktów wykorzystujących energię mogą stwarzać bariery w handlu i zniekształcać konkurencję we Wspólnocie i w związku z tym mogą mieć bezpośredni wpływ na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Harmonizacja praw krajowych jest jedynym środkiem zapobiegającym powstawaniu wspomnianych barier w handlu i nieuczciwej konkurencji.
- (2) Produkty wykorzystujące energię („PWE”) mają duży udział w zużywaniu zasobów naturalnych i energii we Wspólnocie. Wywierają one również innego rodzaju poważny wpływ na środowisko. W przypadku przeważającej większości kategorii produktów dostępnych na rynku wspólnotowym można zaobserwować bardzo różnicowany stopień wpływu na środowisko, mimo iż mają one podobne parametry funkcjonalne. W interesie zrównoważonego rozwoju jest zachęcanie do ciągłej poprawy ogólnego poziomu wpływu tych produktów na środowisko, szczególnie poprzez określenie głównych źródeł negatywnych wpływów na środowisko oraz unikanie przenoszenia zanieczyszczeń, o ile poprawa taka nie wiązałaby się z nadmiernymi kosztami.

- (3) Ekoprojekt produktów jest podstawowym czynnikiem w strategii Wspólnoty dotyczącej Zintegrowanej Polityki Produktowej. Jako podejście zapobiegawcze, mające na celu optymalizację oddziaływania produktów na środowisko przy zachowaniu ich cech funkcjonalnych, daje ono autentycznie nowe możliwości producentom, konsumentom oraz całemu społeczeństwu.
- (4) Poprawa wydajności energetycznej – gdzie jedną z dostępnych opcji jest lepsze wykorzystanie energii elektrycznej przez końcowych użytkowników – uznawana jest za istotny wkład w osiągnięcie docelowych wartości emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Zapotrzebowanie na energię elektryczną jest jedną z najszybciej rosnących kategorii zużycia końcowego energii i przewiduje się, że wzrośnie on w ciągu następnych 20 do 30 lat w razie braku jakiegokolwiek polityki działania, która zrównoważyłaby tę tendencję. Znaczne obniżenie konsumpcji energii jest możliwe, zgodnie z sugestią Europejskiego Programu Ochrony Klimatu według raportu Komisji. Zmiany klimatyczne są jednym z priorytetów Szóstego Wspólnotowego Programu Działania na rzecz Środowiska, ustanowionego decyzją nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ⁽³⁾. Oszczędność energii jest jednym z najefektywniejszych pod względem kosztów sposobów zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i ograniczenia zależności od importu. Dlatego też należy podjąć istotne kroki i ustalić cele po stronie zapotrzebowania.
- (5) Należy podjąć działania podczas fazy projektowania PWE, ponieważ wydaje się, że o zanieczyszczeniu powstającym w cyklu życia produktu przesądza się na tym etapie, a także właśnie wtedy decyduje się o wielkości związanych z tym kosztów.
- (6) Należy ustanowić spójne ramy zastosowania we Wspólnocie wymagań dotyczących eko-projektu dla PWE w celu zapewnienia swobodnego przepływu produktów, które spełniają te wymagania oraz w celu poprawy ogólnego poziomu wpływu, jaki wywierają na środowisko. Takie wymagania wspólnotowe powinny uwzględniać zasady uczciwej konkurencji i obrotu międzynarodowego.
- (7) Wymagania ekoprojektu powinny zostać ustalone z uwzględnieniem celów i priorytetów Szóstego Wspólnotowego Programu Działania na rzecz Środowiska, w tym odpowiednich, mających zastosowanie celów właściwych strategii tematycznych tego programu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 25.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. C 104 E z 30.4.2004), wspólne stanowisko Rady z ... 29 listopada 2004 r. oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str.1.

- (8) Celem niniejszej dyrektywy jest osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska przez redukcję potencjalnego wpływu PWE na środowisko, co będzie w efekcie korzystne dla konsumentów i innych użytkowników końcowych. Zrównoważony rozwój wymaga również odpowiedniego uwzględnienia wpływu zdrowotnego, społecznego i ekonomicznego przewidywanych środków. Poprawa wydajności energetycznej produktów przyczynia się do bezpieczeństwa dostaw energii, które stanowi podstawę zdrowej gospodarki, a tym samym zrównoważonego rozwoju.
- (9) W celu zmaksymalizowania korzyści dla środowiska, wynikających z ulepszonych projektów, konieczne może być poinformowanie konsumentów o cechach środowiskowych i ekologiczności PWE oraz doradzanie im, jak używać takiego produktu w sposób przyjazny dla środowiska.
- (10) Celem podejścia określonego w Zielonej Księdze na temat Zintegrowanej Polityki Produktowej, która jest głównym elementem innowacyjnym Szóstego Wspólnotowego Programu Działania na rzecz Środowiska, jest zmniejszenie oddziaływania produktów na środowisko w całym ich cyklu życia. Uwzględnienie oddziaływania produktu na środowisko w całym jego cyklu życia już na etapie projektowania otwiera duże możliwości w zakresie ułatwienia naprawy środowiska w oszczędny sposób. Podejście to powinno charakteryzować się wystarczającą elastycznością umożliwiającą uwzględnienie tego czynnika podczas projektowania produktu z uwzględnieniem aspektów technicznych, funkcjonalnych i ekonomicznych.
- (11) Pomimo że pożądanym jest wszechstronne podejście do ekologiczności produktów, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych poprzez zwiększoną efektywność energetyczną powinno być traktowane jako najważniejszy cel środowiskowy, do czasu przyjęcia planu roboczego.
- (12) Konieczne i uzasadnione może okazać się ustanowienie określonych skwantyfikowanych wymagań dotyczących ekoprojektu dla niektórych produktów lub ich aspektów środowiskowych w celu zapewnienia zminimalizowania ich oddziaływania na środowisko. Biorąc pod uwagę pilną potrzebę działania na rzecz realizacji zobowiązań objętych Protokołem z Kyoto do Konwencji Ramowej Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) oraz bez uszczerbku dla zintegrowanego podejścia promowanego w niniejszej dyrektywie, należy nadać pewien priorytet tym działaniom, które mogą znacząco wpłynąć na redukcję emisji gazów cieplarnianych przy niskich kosztach. Działania takie mogą także przyczynić się do zrównoważonego wykorzystywania zasobów oraz stanowić znaczący wkład do 10-letnich ram programów zrównoważonej produkcji i konsumpcji uzgodnionych na Światowym Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w roku 2002.
- (13) Poziom wymagań dotyczących ekoprojektu powinien być zwykle ustalany na podstawie analizy technicznej, ekonomicznej i środowiskowej. Elastyczność metody ustalania poziomu wymagań może ułatwić szybką poprawę działań w zakresie środowiska. Zainteresowane zaangażowane strony powinny konsultować się i aktywnie współpracować przy tej analizie. Ustanowienie obowiązkowych środków wymaga odpowiednich konsultacji zainteresowanych stron. Konsultacje takie mogą uwypuklić potrzebę wprowadzania działań etapami lub podjęcia środków przejściowych. Wprowadzenie celów pośrednich zwiększa przewidywalność polityki, pozwala na dostosowanie cyklu rozwoju produktów oraz usprawnia planowanie długoterminowe przez zainteresowane strony.
- (14) Priorytet powinien zostać nadany działaniom alternatywnym, np. samoregulacjom ustalonym przez daną branżę, gdyż prawdopodobne jest, iż takie działania spowodują szybsze lub mniej kosztowne osiągnięcie celów polityki niż wprowadzenie wymagań obowiązkowych. Środki legislacyjne mogą okazać się konieczne, jeżeli siły rynkowe nie będą ewoluować w odpowiednim kierunku lub z zadawalającą szybkością.
- (15) Samoregulacja, w tym dobrowolne umowy jako jednostronne zobowiązania branży, może przyczynić się do szybkiego postępu ze względu na możliwość jej szybkiego i oszczędnego wdrożenia, a także umożliwić elastyczne i odpowiednie dostosowanie do opcji technologicznych i wrażliwości rynku.
- (16) Rozdział 6 komunikatu Komisji: „Umowy dotyczące ochrony środowiska na poziomie Wspólnoty w ramach Planu Działania dotyczącego uproszczenia i ulepszenia środowiska regulacyjnego” może stanowić użyteczną wskazówkę podczas oceniania samoregulacji przez branżę w kontekście niniejszej dyrektywy.
- (17) Niniejsza dyrektywa powinna także wspierać wdrażanie ekoprojektu w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP) oraz w bardzo małych firmach. Takie wdrażanie można ułatwić poprzez powszechny i łatwy dostęp do informacji związanych z przyjaznym dla środowiska charakterem ich produktów.
- (18) PWE spełniające wymagania dotyczące ekoprojektu, ustanowione w środkach wykonawczych do niniejszej dyrektywy, powinny posiadać oznakowanie „CE” i związane z nim informacje w celu umożliwienia wprowadzenia ich na rynek wewnętrzny oraz ich swobodnego przepływu. Rygorystyczne egzekwowanie środków wykonawczych jest niezbędne w celu redukcji oddziaływania na środowisko PWE podlegających regulacji oraz zapewnienia uczciwej konkurencji.
- (19) Podczas przygotowywania środków wykonawczych oraz swojego planu roboczego Komisja powinna skonsultować się z przedstawicielami Państw Członkowskich, a także z zainteresowanymi stronami związanymi z daną grupą produktów, jak przemysł, w tym MŚP oraz rzemiosło, związki zawodowe, handlowcy, detaliści, importerzy, organizacje ochrony środowiska oraz organizacje konsumenckie.

- (20) Podczas przygotowywania środków wykonawczych Komisja powinna także należycie uwzględnić istniejące prawa krajowe w zakresie ochrony środowiska, w szczególności dotyczące substancji toksycznych, które zdaniem Państw Członkowskich należy zachować, nie obniżając przy tym istniejących i uzasadnionych poziomów ochrony w Państwach Członkowskich.
- (21) Należy uwzględnić moduły i zasady planowane do wykorzystania w dyrektywach harmonizacji technicznej ustanowione w decyzji Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. dotyczącej modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE ⁽¹⁾.
- (22) Organy nadzoru powinny wymieniać informacje dotyczące przewidywanych środków w zakresie objętym niniejszą dyrektywą w celu poprawy nadzoru rynku. W takiej współpracy powinno się jak najlepiej wykorzystywać elektroniczne środki komunikacji oraz odpowiednie programy wspólnotowe. Należy ułatwić wymianę informacji o ekologiczności produktu w trakcie cyklu jego życia oraz o osiągnięciach w rozwiązaniach projektowych. Gromadzenie i rozpowszechnianie całości wiedzy zgromadzonej wskutek działań producentów w zakresie ekoprojektu stanowi jedną z podstawowych korzyści wynikających z niniejszej dyrektywy.
- (23) W odniesieniu do szkolenia i informacji o ekoprojekcie dla MŚP, może okazać się stosowne rozważenie działań towarzyszących.
- (24) W interesie funkcjonowania rynku wewnętrznego jest posiadanie norm zharmonizowanych na poziomie Wspólnoty. Po opublikowaniu odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodność z nią powinna uzasadniać domniemanie zgodności z odpowiednimi wymaganiami określonymi w środku wykonawczym przyjętym na podstawie niniejszej dyrektywy, chociaż powinny zostać dopuszczone również inne środki wykazania takiej zgodności.
- (25) Jedną z głównych ról zharmonizowanych norm powinna być pomoc producentom w zastosowaniu środków wykonawczych, przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. Normy takie mogłyby być istotne podczas ustalania metod pomiaru i testowania. W przypadku ogólnych wymagań ekoprojektu zharmonizowane normy mogłyby być znacząco pomocne jako wytyczne dla producentów przy ustalaniu ekologicznego profilu ich produktu, zgodnie z wymaganiami odpowiedniego środka wykonawczego. Normy te w wyraźny sposób wskazywałyby na związki pomiędzy ich postanowieniami a wymaganiami, których dotyczą. Celem zharmonizowanych norm nie powinno być ustalanie limitów dla aspektów środowiskowych.
- (26) Dla celów definicji używanych w niniejszej dyrektywie użyteczne będzie odwołanie się do odpowiednich norm międzynarodowych, takich jak ISO 14040.
- (27) Niniejsza dyrektywa jest zgodna z niektórymi zasadami wdrażania nowego podejścia określonymi w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej i norm ⁽²⁾ oraz odniesień do zharmonizowanych norm europejskich. Rezolucja Rady z dnia 28 października 1999 r. w sprawie roli normalizacji w Europie ⁽³⁾ zalecała, aby Komisja dokonała analizy, czy zasada nowego podejścia jako sposób poprawy i uproszczenia ustawodawstwa tam, gdzie to możliwe, może zostać rozszerzona na sektory dotychczas nią nieobjęte.
- (28) Niniejsza dyrektywa uzupełnia istniejące instrumenty wspólnotowe, takie jak dyrektywa Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 r. w sprawie wskazania, poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego ⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego ⁽⁵⁾, rozporządzenie (WE) nr 2422/2001 z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽⁶⁾, dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego ⁽⁷⁾, dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽⁸⁾ oraz dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽⁹⁾. Synergia pomiędzy niniejszą dyrektywą a istniejącymi instrumentami Wspólnoty powinny przyczynić się do zwiększenia ich wpływu na tworzenie spójnych wymagań dla producentów.
- (29) Ponieważ dyrektywa Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym ⁽¹⁰⁾, dyrektywa 96/57/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 1996 r. w sprawie wymagań efektywności energetycznej chłodziarek,

⁽²⁾ Dz.U. C 136 z 4.6.1985, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 141 z 19.5.2000, str.1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 13.10.1992, str. 16. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 332 z 15.12.2001, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/108/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 106).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 19.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/98/WE (Dz.U. L 305 z 1.10.2004, str. 63).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50).

⁽¹⁾ Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 23.

- chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego⁽¹⁾ i dyrektywa 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie wymogów efektywności energetycznej stacjonarnych doświetlenia fluorescencyjnego⁽²⁾ zawierają już postanowienia służące rewizji wymagań dotyczących efektywności energetycznej, powinny one zostać zintegrowane z obecnymi uregulowaniami.
- (30) Dyrektywa 92/42/EWG przewiduje system oceny charakterystyki energetycznej kotłów za pomocą gwiazdek. Ponieważ Państwa Członkowskie i przedstawiciele branży zgadzają się, że system oceny za pomocą gwiazdek nie przyniósł spodziewanych wyników, dyrektywę 92/42/EWG należy zmienić, aby otworzyć drogę bardziej skutecznym systemom.
- (31) Wymagania określone w dyrektywie Rady 78/170/EWG z dnia 13 lutego 1978 r. odnoszącej się do wysokiej jakości wytwornic ciepła używanych do ogrzewania pomieszczeń i wytwarzania ciepłej wody w budynkach nieprzemysłowych, nowych lub istniejących, a także do izolowania instalacji rozprowadzania ciepła i ciepłej wody sanitarnej w nowych budynkach nieprzemysłowych⁽³⁾ zostały zastąpione postanowieniami dyrektywy 92/42/EWG, dyrektywy Rady 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych⁽⁴⁾ oraz dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁽⁵⁾. Dlatego dyrektywa 78/170/EWG powinna zostać uchylona.
- (32) Dyrektywa Rady 86/594/EWG z dnia 1 grudnia 1986 r. w sprawie hałasu emitowanego przez urządzenia gospodarstwa domowego⁽⁶⁾ określa warunki, na jakich publikacja informacji na temat hałasu emitowanego przez takie urządzenia może być wymagana przez Państwa Członkowskie, a także definiuje procedurę mającą na celu określenie poziomu hałasu. Dla celów harmonizacji emisje hałasów powinny zostać włączone do zintegrowanej oceny działań w zakresie środowiska. Ponieważ niniejsza dyrektywa zapewnia takie zintegrowane podejście, dyrektywa 86/594/EWG powinna zostać uchylona.
- (33) Środki konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁷⁾.
- (34) Państwa Członkowskie powinny ustalić kary nakładane w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Kary takie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (35) Należy mieć na uwadze ust. 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁸⁾, który stanowi, że „Rada będzie zachęcać Państwa Członkowskie do sporządzania dla siebie i w interesie Wspólnoty swoich własnych tabel, które będą, tak dalece jak to tylko możliwe, odzwierciedlać korelacje pomiędzy dyrektywą a środkami transpozycji, i do ich publikowania”.
- (36) Ponieważ Państwa Członkowskie nie mogą w zadowalającym stopniu osiągnąć celu proponowanego działania, a mianowicie zapewnić funkcjonowania rynku wewnętrznego przez wymaganie, aby produkty charakteryzowały się odpowiednim poziomem ekologiczności, a ze względu na skalę i osiągnięte efekty możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyżej wymienionego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

- Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy ustalania wymogów Wspólnoty dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię, mając na celu zapewnienie swobodnego przepływu tych produktów na rynku wewnętrznym.
 - Niniejsza dyrektywa przewiduje ustalenie wymagań, jakie muszą spełniać produkty wykorzystujące energię objęte przez środki wykonawcze, aby mogły zostać wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania. Przyczynia się ona do zrównoważonego rozwoju poprzez zwiększenie efektywności energetycznej i poziomu ochrony środowiska przy jednoczesnym zwiększaniu bezpieczeństwa dostaw energii.
 - Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do środków transportu osób lub towarów.
 - Niniejsza dyrektywa i środki wykonawcze przyjęte na jej podstawie nie stanowią uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego gospodarki odpadami oraz prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego chemikaliów, w tym prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego fluorowanych gazów cieplarnianych.
- (⁸) Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

(1) Dz.U. L 236 z 18.9.1996, str. 36.

(2) Dz.U. L 279 z 1.11.2000, str. 33.

(3) Dz.U. L 52 z 23.2.1978, str. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 82/885/EWG (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 19).

(4) Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 15. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 93/68/EWG (Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1).

(5) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 65.

(6) Dz.U. L 344 z 6.12.1986, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36)

(7) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie będą miały następujące definicje:

- 1) „produkt wykorzystujący energię” lub „PWE” oznacza produkt, który po wprowadzeniu na rynek i/lub do użytkowania, jest uzależniony od poboru energii (elektryczność, paliwa kopalne i odnawialne źródła energii) dla działania zgodnego z przeznaczeniem lub produkt do wytwarzania, przesyłania i pomiaru wspomnianej energii, łącznie z częściami uzależnionymi od poboru energii, które mają zostać włączone do PWE objętych niniejszą dyrektywą, które są wprowadzane na rynek i/lub do użytkowania jako osobne części dla użytkowników końcowych, a których ekologiczność może być oceniana osobno;
- 2) „części i podzespoły” oznacza części, które mają zostać włączone do PWE oraz które nie są wprowadzane na rynek i/lub do użytkowania jako osobne części dla użytkowników końcowych lub których ekologiczność może być oceniana osobno;
- 3) „środki wykonawcze” oznaczają środki przyjmowane na podstawie niniejszej dyrektywy, ustanawiające wymagania dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do zdefiniowanych PWE lub ich aspektów środowiskowych;
- 4) „wprowadzenie na rynek” oznacza udostępnienie PWE po raz pierwszy na rynku wspólnotowym z zamiarem jego dystrybucji lub używania na terytorium Wspólnoty za wynagrodzeniem lub bezpłatnie i niezależnie od techniki sprzedaży;
- 5) „wprowadzenie do użytkowania” oznacza pierwsze wykorzystanie PWE zgodnie z jego przeznaczeniem przez użytkownika końcowego we Wspólnocie;
- 6) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która produkuje PWE objęte niniejszą dyrektywą i jest odpowiedzialna za ich zgodność z niniejszą dyrektywą, zamierzającą wprowadzić je na rynek i/lub do użytkowania pod własną nazwą producenta lub znakiem towarowym lub do własnego użytku producenta. W razie braku producenta odpowiadającego definicji w pierwszym zdaniu, za producenta uważana będzie osoba fizyczna lub prawna, która wprowadza na rynek i/lub do użytkowania PWE objęte niniejszą dyrektywą.
- 7) „autoryzowany przedstawiciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną ustanowioną we Wspólnocie, która otrzymała pisemne upoważnienie od producenta do wykonywania w jego imieniu wszelkich lub niektórych z jego zobowiązań oraz formalności wynikających z niniejszej dyrektywy;
- 8) „materiały” oznaczają wszelkie materiały wykorzystywane w cyklu życia danego PWE;
- 9) „projektowanie produktu” oznacza zbiór procesów, przekształcających wymagania prawne, techniczne, dotyczące bezpieczeństwa, funkcjonalne, rynkowe i inne wymagania, które mają być spełniane przez dany PWE, w specyfikację techniczną tego PWE;
- 10) „aspekt środowiskowy” oznacza element lub funkcję danego PWE, która może wchodzić we wzajemną reakcję ze środowiskiem podczas cyklu życia produktu;
- 11) „oddziaływanie na środowisko” oznacza wszelkie zmiany w środowisku, w całości lub częściowo wynikające z działania danego PWE podczas jego cyklu życia;
- 12) „cykl życia” oznacza kolejne i połączone ze sobą etapy istnienia PWE od wykorzystania surowca do ostatecznej likwidacji;
- 13) „ponowne wykorzystanie” oznacza działanie, dzięki któremu dany PWE lub jego części, które osiągnęły koniec pierwotnego użytkowania, są wykorzystywane w tym samym celu, dla którego zostały stworzone, łącznie z dalszym wykorzystaniem danego PWE, który jest zwracany do punktów skupu, dystrybutorów, placówek zajmujących się recyklingiem lub producentów, a także ponownym wykorzystaniem danego PWE po odnowieniu;
- 14) „recykling” oznacza ponowne przetworzenie w procesie produkcyjnym odpadów materiałowych do pierwotnego celu produktu lub do innych celów, jednak z wyłączeniem odzyskiwania energii;
- 15) „odzyskiwanie energii” oznacza wykorzystanie odpadów palnych jako sposobu wytwarzania energii w procesie bezpośredniego spalania z użyciem innych odpadów lub bez ich użycia, ale z odzyskiwaniem ciepła;
- 16) „odzyskiwanie” oznacza którąkolwiek z odpowiednich operacji określonych w załączniku II B do dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów⁽¹⁾;
- 17) „odpady” oznaczają jakąkolwiek substancję lub obiekt należący do kategorii określonych w załączniku I do dyrektywy 75/442/EWG, który właściciel wyrzuca, zamierza wyrzucić albo do wyrzucenia którego jest zobowiązany;
- 18) „niebezpieczne odpady” oznaczają wszelkie odpady objęte art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych⁽²⁾;
- 19) „profil ekologiczny” oznacza opis, zgodnie ze środkiem wykonawczym mającym zastosowanie do PWE, elementów wejściowych i wyjściowych (jak materiały, emisje i odpady), związanych z danym PWE w całym jego cyklu życia, które są ważne z punktu widzenia oddziaływania przez niego na środowisko oraz są wyrażone w ilościach fizycznych, które można zmierzyć;
- 20) „ekologiczność” w stosunku do danego PWE oznacza wyniki zarządzania przez producenta aspektami środowiskowymi PWE, znajdującymi odzwierciedlenie w dokumentacji technicznej;
- 21) „poprawa ekologiczności” oznacza proces udoskonalania ekologiczności P danego WE w odniesieniu do kolejnych generacji produktu, chociaż niekoniecznie dotycząca wszystkich aspektów środowiskowych produktu jednocześnie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

- 22) „ekoprojekt” oznacza uwzględnienie aspektów środowiskowych przy projektowaniu produktu celem poprawy ekologiczności PWE podczas jego całego cyklu życia;
- 23) „wymaganie dotyczące eko-projektu” oznacza wszelkie wymagania związane z danym PWE lub projektem danego PWE, których celem jest poprawa jego ekologiczności lub wszelkie wymagania dotyczące dostarczenia informacji odnoszących się do aspektów środowiskowych danego PWE;
- 24) „ogólne wymaganie dotyczące ekoprojektu” oznacza jakiegokolwiek wymaganie dotyczące ekoprojektu w oparciu o całkowity profil danego PWE bez ustanowionych wartości granicznych w zakresie poszczególnych aspektów środowiskowych;
- 25) „szczególne wymaganie dotyczące ekoprojektu” oznacza skwantyfikowane i mierzalne wymaganie dotyczące ekoprojektu, odnoszące się do konkretnego aspektu środowiskowego danego PWE, np. zużycie energii podczas używania, obliczane dla danej jednostki parametrów wyjściowych;
- (26) „zharmonizowana norma” oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez uznany urząd normalizacyjny na podstawie upoważnienia uzyskanego od Komisji, zgodnie z procedurami ustanowionymi w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych⁽¹⁾ w celu ustalenia wymogu europejskiego, zgodność z którymi nie jest obowiązkowa.

Artykuł 3

Wprowadzenie na rynek i/lub wprowadzenie do użytkowania

1. Państwa Członkowskie podejmą wszystkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, że PWE objęte środkami wykonawczymi mogą zostać wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania wyłącznie, jeżeli spełniają one te warunki określone w tych środkach i noszą oznaczenie CE, zgodnie z art. 4.
2. Państwa Członkowskie wyznaczą organy odpowiedzialne za nadzór rynku. Powinny zadbać, aby organy takie miały i wykorzystywały niezbędne uprawnienia do podejmowania odpowiednich kroków przyznanych im na mocy niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie określą zadania, uprawnienia oraz uzgodnienia organizacyjne właściwych władz, które będą uprawnione do:
- organizowania odpowiednich kontroli zgodności PWE na odpowiednią skalę oraz zobowiązywania producenta lub jego upoważnionych przedstawicieli do wycofania niezgodnych PWE z rynku, zgodnie z art. 6;
 - żądania przedstawienia wszelkich niezbędnych informacji przez zaangażowane strony, jak to określono w środkach wykonawczych;
 - pobierania próbek produktów i poddawania ich testom zgodności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

3. Państwa Członkowskie będą informowały Komisję o wynikach nadzoru rynku, a w stosownych przypadkach, Komisja przekaze takie informacje innym Państwom Członkowskim.

4. Państwa Członkowskie zapewnią, aby konsumenci i inne zainteresowane strony miały możliwość przekazania właściwym władzom komentarzy na temat zgodności produktu.

Artykuł 4

Oznakowanie i deklaracja zgodności

1. Zanim dany PWE objęty środkami wykonawczymi zostanie wprowadzony na rynek i/lub do użytkowania, zostanie na nim umieszczone oznakowanie zgodności CE i wydana deklaracja zgodności, jeżeli producent lub jego autoryzowany przedstawiciel zapewni i oświadczy, że PWE jest zgodny z wszystkimi odpowiednimi postanowieniami danego środka wykonawczego.

2. Oznakowanie zgodności CE składa się z inicjałów „CE”, jak pokazano w załączniku III.

3. Deklaracja zgodności musi zawierać elementy określone w załączniku VI i odnosić się do odpowiedniego środka wykonawczego.

4. Umieszczanie oznakowań na danym PWE, które mogą wprowadzić użytkowników w błąd co do znaczenia lub formy oznakowania CE, jest zakazane.

5. Państwa Członkowskie mogą wymagać dostarczenia informacji na podstawie części 2 załącznika I w swoim urzędowym języku (językach), po dostarczeniu PWE do użytkownika końcowego.

Państwa Członkowskie również wyrażą zgodę, aby informacje takie były dostarczane w jednym lub w większej ilości innych urzędowych języków Wspólnoty.

Przy stosowaniu pierwszego akapitu Państwa Członkowskie będą brały pod uwagę w szczególności:

- czy informacje mogą być dostarczane za pomocą zharmonizowanych symboli lub uznanych kodów lub innych środków;
- rodzaj użytkownika przewidywany dla PWE oraz charakter informacji, które mają zostać przekazane.

Artykuł 5

Swobodny przepływ

1. Państwa Członkowskie nie będą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania na rynek i/lub do użytkowania na swoich terytoriach PWE spełniającego wszystkie odpowiednie wymagania danego środka wykonawczego i posiadającego oznakowanie CE zgodnie z art. 4 ze względu na wymagania dotyczące ekoprojektu.

2. Państwa Członkowskie nie będą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania na rynek i/lub do użytkowania na swoich terytoriach danego PWE noszącego oznaczenie CE zgodnie z art. 4 ze względu na wymagania ekoprojektu odnoszące się do tych jego parametrów, o których mowa w załączniku I część 1, i co do których obowiązujący środek wykonawczy stanowi, że wymagania ekoprojektu w stosunku do niego nie są konieczne.

3. Państwa Członkowskie nie będą zabraniać wystawiania, na przykład podczas targów handlowych, wystaw i pokazów, PWE, które nie są zgodne z postanowieniami odpowiednich środków wykonawczych, pod warunkiem że zaopatrzone będą one w widoczne oznaczenia, iż nie zostaną wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania przed zapewnieniem ich zgodności z postanowieniami.

Artykuł 6

Klauzula ochronna

1. Jeżeli dane Państwo Członkowskie stwierdzi, iż dany PWE posiadający oznakowanie CE wymienione w art. 4 i używany zgodnie ze swoim przeznaczeniem nie spełnia wszystkich odpowiednich postanowień danego środka wykonawczego, producent lub jego autoryzowany przedstawiciel zostanie zobowiązany do spowodowania, aby PWE spełniał postanowienia danego środka wykonawczego i/lub był zgodny z oznakowaniem CE oraz do zaprzestania naruszeń zgodnie z warunkami ustalonymi przez Państwo Członkowskie.

Jeżeli brak zgodności trwa, Państwo Członkowskie podejmie decyzję ograniczającą lub wprowadzającą zakaz wprowadzania omawianego PWE na rynek i/lub do użytkowania lub zapewni jego wycofanie z rynku.

2. Wszelkie decyzje przyjęte przez Państwo Członkowskie na podstawie niniejszej dyrektywy, ograniczające lub zabraniające wprowadzania danego PWE na rynek i/lub do użytkowania, będą wskazywać przyczyny, na których decyzje te się opierają.

O decyzji takiej zostanie niezwłocznie powiadomiona zainteresowana strona, która zostanie jednocześnie poinformowana o przysługujących jej środkach prawnych dostępnych w ramach praw obowiązujących w danym Państwie Członkowskim oraz o terminach, w jakich wspomniane środki prawne mogą zostać użyte.

3. Państwo Członkowskie niezwłocznie poinformuje Komisję i inne Państwa Członkowskie o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie ust. 1, wskazując ich przyczyny, a w szczególności czy niezgodność wynika z:

- a) niespełnienia wymagań odpowiedniego środka wykonawczego;
- b) nieprawidłowego zastosowania zharmonizowanych norm, o których mowa w art. 9 ust. 2;
- c) usterek w zharmonizowanych normach, o których mowa w art. 9 ust. 2.

4. Komisja niezwłocznie rozpocznie konsultacje z zainteresowanymi stronami i będzie mogła zasięgnąć porad technicznych od niezależnych ekspertów zewnętrznych.

Po takiej konsultacji Komisja natychmiast poinformuje Państwo Członkowskie, które podjęło inicjatywę oraz inne Państwa Członkowskie o swoim stanowisku.

Jeżeli Komisja uzna, że decyzja była nieuzasadniona, niezwłocznie poinformuje o tym Państwa Członkowskie.

5. Jeżeli decyzja, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, opiera się na ustercie w zharmonizowanych normach, Komisja niezwłocznie zainicjuje procedurę określoną w art. 9 ust. 2, 3 i 4. Jednocześnie Komisja poinformuje komitet, o którym mowa w art. 15 ust. 1.

6. Państwa Członkowskie i Komisja podejmą wszystkie niezbędne środki w celu zagwarantowania poufności w odniesieniu do informacji dostarczonych w trakcie tej procedury, jeżeli będzie to uzasadnione.

7. Decyzje podjęte przez Państwa Członkowskie na podstawie niniejszego artykułu zostaną podane do publicznej wiadomości w sposób przejrzysty.

8. Opinia Komisji na temat tych decyzji zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7

Ocena zgodności

1. Przed wprowadzeniem na rynek i/lub do użytkowania takiego PWE objętego środkami wykonawczymi, producent lub autoryzowany przedstawiciel zapewni przeprowadzenie oceny zgodności PWE ze wszystkimi odpowiednimi wymaganiami mającego zastosowanie środka wykonawczego.

2. Procedury oceny zgodności zostaną określone w środkach wykonawczych i pozostawią producentom wybór pomiędzy wewnętrzną kontrolą projektu opisaną w załączniku. IV a systemem zarządzania opisanym w załączniku V. Tam, gdzie zostanie to należycie uzasadnione i dostosowane do ryzyka, procedura oceny zgodności zostanie określona spośród właściwych modułów, opisanych w decyzji 93/465/EWG.

Jeżeli dany PWE objęty środkami wykonawczymi został zaprojektowany przez organizację zarejestrowaną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczającym dobrowolny udział organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) (¹), a funkcja projektowa mieści się w zakresie tej rejestracji, system zarządzania przyjęty przez tę organizację zostanie uznany za spełniający wymagania załącznika V do niniejszej dyrektywy.

Jeżeli dany PWE objęty środkami wykonawczymi został zaprojektowany przez organizację posiadającą system zarządzania obejmujący funkcję projektu produktu i został wdrożony zgodnie ze zharmonizowanymi normami, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, taki system zarządzania zostanie uznany za spełniający odpowiednie wymagania załącznika V.

(¹) Dz.U. L 114 z 24.4.2001, str. 1.

3. Po wprowadzeniu na rynek lub do użytkowania danego PWE objętego środkami wykonawczymi, producent lub jego autoryzowany przedstawiciel będą przechowywać odpowiednie dokumenty, związane z przeprowadzoną oceną zgodności, oraz wydane deklaracje zgodności z możliwością udostępnienia ich Państwu Członkowskim w celu kontroli przez okres 10 lat od wyprodukowania ostatniego PWE tego typu.

Odpowiednie dokumenty zostaną udostępnione w ciągu 10 dni od otrzymania wniosku od właściwego organu Państwa Członkowskiego.

4. Dokumenty związane z oceną zgodności i deklaracją zgodności, wymienione w art. 4, zostaną sporządzone w jednym z urzędowych języków Wspólnoty.

Artykuł 8

Domniemanie zgodności

1. Państwa Członkowskie będą uważać dany PWE, który posiada oznakowanie CE określone w art. 4, za spełniający odpowiednie postanowienia danego środka wykonawczego.

2. Państwa Członkowskie będą uważać dany PWE, do którego mają zastosowanie zharmonizowane normy, a którego numery referencyjne opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, za spełniający wszystkie odpowiednie postanowienia danego środka wykonawczego, z którym związane są te normy.

3. Zakłada się, że PWE, którym przyznano wspólnotowe oznakowanie ekologiczne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000, spełniają postanowienia dotyczące ekoprojektu odpowiedniego środka wykonawczego w takim stopniu, w jakim spełnia te postanowienia oznakowanie ekologiczne.

4. Dla celów domniemanie zgodności w kontekście niniejszej dyrektywy, Komisja, działając zgodnie z procedurą opisaną w art. 15 ust. 2, może zdecydować, że inne oznakowania ekologiczne spełniają warunki odpowiadające oznakowaniu ekologicznemu Wspólnoty, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000. PWE, które uzyskały takie inne oznakowanie ekologiczne, uznane zostaną za spełniające wymagania dotyczące ekoprojektu odpowiedniego środka wykonawczego w stopniu, w jakim wymagania te spełniane są przez oznakowanie ekologiczne.

Artykuł 9

Zharmonizowane normy

1. Państwa Członkowskie zapewnią w możliwym zakresie, że podjęto odpowiednie środki w celu umożliwienia zainteresowanym stronom konsultacji na szczeblu krajowym w zakresie procesu przygotowania i monitorowania zharmonizowanych norm.

2. W przypadku gdy dane Państwo Członkowskie lub Komisja uzna, iż zharmonizowane normy, co do których zastosowania zakłada się, że spełniają szczególne postanowienia odpowiedniego środka wykonawczego, nie spełniają ich w pełni, zainteresowane Państwo Członkowskie lub Komisja poinformuje o tym Stały Komitet ustanowiony na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE z podaniem przyczyn. Komitet ten wyda opinię w trybie pilnym.

3. W świetle opinii komitetu Komisja podejmie decyzję o tym, czy opublikować, nie opublikować, opublikować w ograniczonym zakresie, utrzymać lub wycofać odniesienia do rozpatrywanych zharmonizowanych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Komisja poinformuje zainteresowaną europejską instytucję normalizacyjną oraz, jeżeli to konieczne, udzieli nowego upoważnienia w celu rewizji zharmonizowanych norm.

Artykuł 10

Wymagania dotyczące części i podzespołów

Środki wykonawcze mogą wymagać od producentów lub ich autoryzowanych przedstawicieli, wprowadzających na rynek części i podzespoły i/lub wprowadzających je do użytkowania, aby przekazywali producentowi danego PWE objętego przepisami wykonawczymi odpowiednie informacje o składzie materiałowym i zużyciu energii, materiałach i/lub zasobach części lub podzespołów.

Artykuł 11

Współpraca administracyjna i wymiana informacji

1. Państwa Członkowskie zapewnią podjęcie odpowiednich środków zmierzających do zachęcenia władz odpowiedzialnych za wykonanie niniejszej dyrektywy do wzajemnej współpracy i do przekazywania sobie nawzajem oraz Komisji informacji w celu wspomaganie funkcjonowania niniejszej dyrektywy, a w szczególności wspierania w wykonaniu art. 6.

Współpraca administracyjna i wymiana informacji będzie w najwyższym możliwym stopniu wykorzystywać elektroniczne środki łączności i może być wspierana za pomocą odpowiednich programów wspólnotowych.

Państwa Członkowskie poinformują Komisję o tym, które władze są odpowiedzialne za stosowanie niniejszej dyrektywy.

2. Charakterystyka i struktura wymiany informacji pomiędzy Komisją a Państwami Członkowskimi zostaną ustalone zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 15 ust. 2.

3. Komisja podejmie odpowiednie kroki w celu zachęcenia i przyczynienia się do współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi, o której mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 12

Środki wykonawcze

1. Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w artykule 15, ust. 2, przyjmie środki wykonawcze.

2. Dany PWE objęty środkiem wykonawczym spełnia następujące kryteria:

a) wysokość sprzedaży PWE we Wspólnocie wynosić będzie więcej niż 200 000 sztuk w ciągu roku, według najnowszych dostępnych danych;

b) PWE, uwzględniając ilości wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania, będzie miał znaczący wpływ na środowisko naturalne we Wspólnocie, jak to określono w strategicznych priorytetach Wspólnoty określonych w decyzji nr 1600/2002/WE;

c) PWE będzie posiadać znaczący potencjał w zakresie poprawy jego ekologiczności bez pociągania za sobą nadmiernych kosztów. W celu określenia, czy kryterium to zostało spełnione, stosuje się następujące parametry:

— brak innego odpowiedniego prawodawstwa wspólnotowego,

— brak rozwiązania problemu przez siły rynkowe,

— duże rozbieżności w zakresie ekologiczności pomiędzy dostępnymi na rynku PWE o równorzędnej funkcjonalności.

3. Rozważając przygotowanie projektu środka wykonawczego, Komisja weźmie pod uwagę wszelkie opinie wyrażone przez Komitet, o którym mowa w art. 15, a ponadto uwzględni:

a) priorytety ekologiczne Wspólnoty, jak te określone w decyzji nr 1600/2002/WE lub w programie Komisji dotyczącym Europejskiego Programu Ochrony Klimatu (ECCP);

b) odpowiednią samoregulację, jak dobrowolne umowy i inne środki podjęte przez przemysł.

4. Przygotowując projekt środka wykonawczego, Komisja:

a) weźmie pod uwagę cykl życia PWE;

b) wykona ocenę, która określi wpływ na środowisko, konsumentów i producentów, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa, z punktu widzenia konkurencyjności, innowacyjności, dostępu do rynku oraz kosztów i korzyści;

c) uwzględni istniejące krajowe ustawodawstwo w zakresie środowiska, które Państwa Członkowskie uważają za właściwe;

d) przeprowadzi odpowiednie konsultacje z zaangażowanymi stronami;

e) przygotowuje memorandum wyjaśniające do projektu środka wykonawczego w oparciu o ocenę, o której mowa w lit. b);

f) ustali datę/daty wprowadzenia, wszelkie tymczasowe lub przejściowe środki lub okresy, uwzględniając w szczególności ewentualny wpływ na MSP lub na poszczególne grupy produktów wytwarzanych przede wszystkim przez MSP.

5. Środki wykonawcze muszą spełniać następujące kryteria:

a) nie będą miały znacznego negatywnego wpływu na funkcjonalność produktu z punktu widzenia użytkownika;

b) nie będą miały negatywnego wpływu na zdrowie, bezpieczeństwo i środowisko naturalne;

c) nie będą miały znacznego negatywnego wpływu na konsumentów, w szczególności co do dostępności cenowej i kosztu cyklu życia produktu;

d) nie będą miały znacznego negatywnego wpływu na konkurencyjność producentów, w tym na rynkach poza Wspólnotą;

e) co do zasady, ustalenie wymagania dotyczącego ekoprojektu nie będzie skutkowało narzuconiem technologii jednego producenta pozostałym producentom;

f) nie zostanie narzucone nadmierne obciążenie administracyjne na producentów.

6. Środki wykonawcze określą podstawowe wymagania dotyczące ekoprojektu zgodnie z załącznikiem I i/lub załącznikiem II.

Szczególne wymagania dotyczące ekoprojektu zostaną wprowadzone dla wybranych aspektów środowiskowych, które w poważnym stopniu oddziałują na środowisko.

Środki wykonawcze mogą także stanowić, że żadne wymagania dotyczące ekoprojektu nie są niezbędne w odniesieniu do niektórych określonych parametrów ekoprojektu, o których mowa w załączniku I część 1.

7. Wymagania sformułowane zostaną w taki sposób, aby zapewnić, że organy kontroli rynku będą mogły stwierdzić zgodność PWE z wymaganiami środka wykonawczego. Środek wykonawczy będzie określał, czy procedura weryfikacji może zostać przeprowadzona bezpośrednio na PWE, czy też na podstawie dokumentacji technicznej.

8. Środki wykonawcze będą obejmować elementy określone w załączniku VII.

9. Odpowiednie badania i analizy przeprowadzone przez Komisję podczas opracowywania środków wykonawczych powinny zostać podane do publicznej wiadomości.

10. W stosownych przypadkach, do środka wykonawczego określającego wymagania dotyczące ekoprojektu dołączone zostaną wytyczne dotyczące równoważenia różnych aspektów środowiskowych, które zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 15 ust. 2.

Artykuł 13

Plan prac

1. Zgodnie z kryteriami zawartymi w art. 12 oraz po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 14, Komisja, nie później niż (*) określi plan prac, który zostanie podany do publicznej wiadomości.

Plan prac określać będzie na następujące trzy lata sugerowaną listę grup produktów, które będą traktowane priorytetowo przy wprowadzaniu środków wykonawczych.

Plan prac będzie okresowo zmieniany przez Komisję po konsultacji z Forum Konsultacyjnym.

2. Jednakże w okresie przejściowym, kiedy pierwszy plan prac, o którym mowa w ust. 1, będzie ustalany oraz zgodnie z procedurą określoną w artykule 15 ust. 2, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 12 i po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, Komisja może przyjąć środki wykonawcze, poczynając od tych produktów, które zostały określone przez ECCP jako posiadające duży potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób oszczędny.

Artykuł 14

Forum konsultacyjne

Komisja zapewni, że podczas wykonywania swoich czynności przestrzegać będzie, w odniesieniu do każdego z środków wykonawczych, zrównoważonego udziału przedstawicieli Państw Członkowskich i wszystkich zainteresowanych stron, związanych z omawianym produktem/grupą produktów, jak przemysł w tym MŚP, rzemiosło, związki zawodowe, handlowcy, detaliści, importerzy, organizacje ochrony środowiska i organizacje konsumenckie. Strony te spotkają się na Forum Konsultacyjnym. Regulamin wewnętrzny forum określi Komisja.

Artykuł 15

Procedura komitetu

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

(*) Dwa lata po przyjęciu niniejszej dyrektywy.

Artykuł 16

Kary

Państwa Członkowskie określą kary, jakie zostaną zastosowane w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. Kary te będą skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Artykuł 17

Zmiany

1. W dyrektywie 92/42/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się artykuł 6;
- 2) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 10a

Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu w art. 12 dyrektywy 2005/.../WE z dnia ... (*) (*), odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą, i może być zmieniana lub uchylana zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2005/.../WE (*).

(*) Dz.U. ...”

- 3) skreśla się załącznik I, sekcja 2;
- 4) skreśla się załącznik II.

2. W dyrektywie 96/57/WE wprowadza się następujące zmiany:

Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 9a

Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu art. 12 dyrektywy 2005/.../WE z dnia ... (*) (*), odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą i może być zmieniana lub uchylana zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2005/.../WE (*).

(*) Dz.U. ...”

(*) Niniejsza dyrektywa.

3. W dyrektywie 2000/55/WE wprowadza się następujące zmiany:

Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 9a

Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu art. 12 dyrektywy 2005/.../WE z dnia ... (*) (*), odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą, i może być zmieniana lub uchylana zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2005/.../WE. (*)

(*) Dz.U. ...”

Artykuł 18

Uchylenia

Dyrektywy 78/170/EWG i 86/594/EWG tracą moc. Państwa Członkowskie mogą nadal stosować istniejące przepisy krajowe przyjęte na mocy dyrektywy 86/594/EWG do czasu, kiedy zostaną przyjęte środki wykonawcze dotyczące produktów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 19

Ocena

Nie później niż (**) Komisja dokona oceny skuteczności tej dyrektywy i jej środków wykonawczych, a także prognozy dla środków wykonawczych, mechanizmów nadzoru rynku oraz wszelkich właściwych samoregulacji spowodowanych jej wdrożeniem, po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 14, a jeżeli okaże się to konieczne, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zalecenia dotyczące zmiany niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

Poufność

Wymagania dotyczące przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 oraz w załączniku I część 2, przez producenta i/lub jego autoryzowanego przedstawiciela będą wyważone i będą uwzględniać uzasadnioną poufność handlową istotnych informacji.

Artykuł 21

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed ... (***) i niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Środki przyjmowane przez Państwa Członkowskie powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to musi towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, jakie zostały przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wejdzie w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu jej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 23

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) Niniejsza dyrektywa.

(**) Pięć lat od przyjęcia niniejszej dyrektywy.

(***) 24 miesiące po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK I

Metoda określania ogólnych wymagań dotyczących eko-projektu*(o których mowa w art. 12)*

Ogólne wymagania dotyczące ekoprojektu mają na celu poprawę ekologiczności PWE, skupiając się na jego znaczących aspektach środowiskowych bez określania wartości granicznych. Komisja określi istotne aspekty środowiskowe podczas sporządzania projektu środka do przedłożenia Komitetowi, o którym mowa w art. 15, który zostanie określony w środku wykonawczym.

Przygotowując środki wykonawcze określające ogólne wymagania dotyczące ekoprojektu zgodnie z art. 12, Komisja określi, w sposób właściwy dla PWE objętego środkiem wykonawczym, odpowiednie parametry ekoprojektu spośród wymienionych w części 1, wymagania dotyczące przekazywania informacji spośród wymienionych w części 2 oraz wymagania dla producenta wymienione w części 3.

Część 1. Parametry ekoprojektu dla PWE

- 1.1. Istotne aspekty środowiskowe określane są w odniesieniu do następujących etapów cyklu życia produktu, o ile odnoszą się one do projektu produktu:
 - a) wybór i wykorzystanie surowca,
 - b) produkcja,
 - c) pakowanie, transport i dystrybucja,
 - d) instalacja i konserwacja,
 - e) użytkowanie,
 - f) koniec przydatności do użycia, oznaczający stan osiągnięcia przez dany PWE końca pierwotnego użytkowania.
- 1.2. Dla każdego etapu należy dokonać oceny następujących aspektów środowiskowych, jeżeli mają one zastosowanie:
 - a) przewidywane zużycie materiałów, energii i innych zasobów, takich jak słodka woda;
 - b) przewidywane emisje do powietrza, wody lub gleby;
 - c) przewidywane zanieczyszczenie poprzez skutki fizyczne takie jak hałas, wibracje, promieniowanie, pola elektromagnetyczne;
 - d) spodziewane wytworzenie odpadów materiałowych;
 - e) możliwości ponownego wykorzystania, recyklingu i odzyskiwania materiałów i/lub energii z uwzględnieniem dyrektywy 2002/96/WE.
- 1.3. Do oceny możliwości poprawy w dziedzinie aspektów środowiskowych wspomnianych w poprzednim ustępie należy zastosować, w szczególności, odpowiednie następujące parametry, uzupełnione, jeżeli to konieczne, przez inne parametry:
 - a) masa i objętość produktu;
 - b) wykorzystanie materiałów pochodzących z recyklingu;
 - c) zużycie energii, wody i innych zasobów w trakcie cyklu życia;
 - d) wykorzystanie substancji zaklasyfikowanych jako niebezpieczne dla zdrowia i/lub środowiska zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznaczania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 196 z 16.8.1967, str. 1) ostatnio zmienioną dyrektywą 2004/73/WE Komisji (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1), z uwzględnieniem przepisów ustawodawczych dotyczących wprowadzania do obrotu i używania konkretnych substancji, np. dyrektywy 76/769/EWG lub 2002/95/WE;
 - e) ilość i charakter materiałów koniecznych do prawidłowego użytkowania i konserwacji;

- f) łatwość ponownego wykorzystania i recyklingu wyrażona poprzez: liczbę stosowanych materiałów i części, stosowanie standardowych części, czas konieczny do demontażu, kompleksowość narzędzi koniecznych do demontażu, stosowanie norm kodowania części i materiałów w celu identyfikacji części i materiałów nadających się do ponownego wykorzystania i recyklingu (łącznie z oznaczaniem części plastikowych zgodnie z systemem ISO), stosowanie materiałów łatwych do ponownego wykorzystania, łatwy dostęp do innych cennych części i materiałów, które mogą zostać ponownie wykorzystane; łatwy dostęp do części i materiałów zawierających substancje niebezpieczne;
- g) włączenie użytych części;
- h) unikanie rozwiązań technicznych szkodliwych przy ponownym wykorzystaniu i recyklingu części i całych urządzeń;
- i) przedłużenie okresu życia wyrażonego przez minimalny gwarantowany okres życia, minimalny czas dostępności części zamiennych, modułowość, możliwość uaktualnienia, możliwość naprawy;
- j) ilości wytwarzanych odpadów i ilości wytwarzanych odpadów niebezpiecznych;
- k) emisje do powietrza (gazy cieplarniane, czynniki kwasotwórcze, lotne związki organiczne, substancje przyczyniające się do powiększenia dziury ozonowej, uporczywe zanieczyszczenie organiczne, metale ciężkie, pyły drobne i zawieszane) bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 97/68/WE z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach (Dz.U. L 59 z 27.2.1998, str. 1), ostatnio zmienionej dyrektywą 2004/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 146 z 30.4.2004, str. 1);
- l) emisje do wody (metale ciężkie, substancje posiadające negatywny wpływ na równowagę tlenową, uporczywe zanieczyszczenie organiczne);
- m) emisje do gleby (szczególnie przecieki i wycieki substancji niebezpiecznych podczas fazy używania produktu, a także możliwość wypłukiwania po jego usunięciu w formie odpadów).

Część 2. Wymagania związane z dostarczaniem informacji

W stosownych przypadkach środki wykonawcze mogą wymagać od producenta przekazania informacji, które mogą mieć wpływ na sposób obchodzenia się z PWE, używania go i ponownego przetwarzania przez osoby inne niż producent, w szczególności zaś następujące informacje:

- informacje od projektanta dotyczące procesu produkcji,
- informacje dla konsumentów na temat istotnej charakterystyki środowiskowej i działania produktu, towarzyszące produktowi podczas wprowadzania na rynek w celu umożliwienia konsumentowi porównania tych aspektów produktów,
- informacje dla konsumentów dotyczące sposobu instalacji, użytkowania i konserwacji produktu w celu zminimalizowania jego wpływu na środowisko oraz zapewnienia optymalnej długości życia, a także sposobu zwracania produktu pod koniec przydatności do użytku, oraz gdzie to odpowiednie, informacje o okresie dostępności części zamiennych i możliwościach unowocześniania produktów,
- informacje dla placówek zajmujących się obróbką, dotyczącymi demontażu, recyklingu lub usuwania pod koniec przydatności do użycia.

Informacje te powinny znajdować się na samym produkcie, jeśli tylko jest to możliwe.

Informacje te powinny uwzględniać zobowiązania wynikające z innych przepisów Wspólnoty, jak na przykład dyrektywa 2002/96/WE.

Część 3. Wymagania w stosunku do producenta

1. Skupiając się na aspektach środowiskowych określonych w środkach wykonawczych jako te, na które znaczny wpływ ma projekt produktu, producenci PWE będą musieli dokonać oceny modelu PWE w czasie jego cyklu życia w oparciu o realistyczne założenia dotyczące normalnych warunków i przeznaczenia produktu.

Na bazie tej oceny producenci określą profil ekologiczny PWE. Będzie się on opierał o charakterystykę środowiskową produktu oraz elementy wejściowe/wyjściowe występujące przez cały cykl życia produktu, wyrażone w fizycznych ilościach, które można zmierzyć.

2. Producenci będą wykorzystywać taką ocenę do oceny alternatywnych rozwiązań projektowych oraz osiągniętej ekologiczności produktu w stosunku do danych stanowiących punkt odniesienia.

Dane stanowiące punkt odniesienia określone są przez Komisję w środku wykonawczym na podstawie informacji zebranej podczas opracowywania środka.

Wybór konkretnego rozwiązania projektowego przyczyni się do osiągnięcia uzasadnionej równowagi pomiędzy różnymi aspektami środowiskowymi oraz pomiędzy aspektami środowiskowymi a innymi ważnymi kwestiami, obejmującymi np. bezpieczeństwo i zdrowie, wymagania techniczne dotyczące funkcjonalności, jakość i efektywność, a także aspekty ekonomiczne, obejmujące koszty produkcji i atrakcyjność rynkową, przy zgodności z całym ustawodawstwem w tym zakresie.

ZAŁĄCZNIK II

Metoda ustalania szczególnych wymagań dotyczących eko-projektu*(o której mowa w artykule 12)*

Celem szczególnych wymagań ekoprojektu jest poprawa wybranego aspektu środowiskowego produktu. Mogą one przybierać formę wymagań dotyczących zmniejszenia zużycia danego zasobu, np. ograniczenia używania tego zasobu na różnych etapach cyklu życia danego PWE w odpowiednim zakresie (takich jak ograniczenia zużycia wody w fazie użytkowania lub ilości danego materiału stanowiącego część produktu lub wymóg w odniesieniu do minimalnych ilości materiału odzyskanego w drodze recyklingu).

Przygotowując środki wykonawcze określające ogólne wymagania dotyczące ekoprojektu, zgodnie z art. 12, Komisja określi w sposób właściwy dla PWE objętego środkiem wykonawczym odpowiednie parametry ekoprojektu spośród wymienionych w załączniku I część 1 i określi poziomy tych wymagań, zgodnie z procedurą opisaną w art. 15 ust. 2 w następujący sposób:

1. Analiza techniczna, środowiskowa i ekonomiczna określi ilość reprezentatywnych modeli danego PWE na rynku oraz określi techniczne opcje poprawy ekologiczności produktu, mając na względzie ekonomiczne uzasadnienie tych opcji oraz uniknięcie wszelkich istotnych strat w działaniu lub użyteczności dla konsumentów.

Analiza techniczna, ekonomiczna i ekologiczna określi także, w odniesieniu do rozważanych aspektów środowiskowych, najlepiej działające produkty oraz technologię dostępną na rynku.

Na podstawie tej analizy i biorąc pod uwagę wykonalność ekonomiczną i techniczną oraz potencjał w zakresie poprawy, będą podejmowane konkretne środki w celu zmniejszenia oddziaływania produktu na środowisko.

Jeżeli chodzi o zużycie energii podczas użytkowania, poziom efektywności energetycznej lub zużycia zostanie ustalony w taki sposób, aby koszt cyklu życia reprezentatywnych modeli PWE był minimalny dla użytkowników końcowych, z uwzględnieniem wpływu na inne aspekty środowiskowe. Metoda analizy kosztu cyklu życia wykorzystuje rzeczywistą stopę dyskontową na podstawie danych dostarczonych z Europejskiego Banku Centralnego i realistycznego czasu życia PWE; oparta jest ona na sumie zmian w cenie zakupu (wynikających z różnic w kosztach przemysłowych) i wydatkach operacyjnych, które wynikają z różnych możliwości ulepszeń technicznych reprezentatywnych modeli badanego PWE przez cały czas życia. Wydatki operacyjne pokrywają głównie zużycie energii i dodatkowe nakłady w postaci innych zasobów (np. woda lub detergenty).

Analiza wrażliwości obejmująca odpowiednie czynniki (np. cenę energii lub inne zasoby, koszt surowca lub koszt produkcji, stopy dyskontowe) oraz, w stosownym przypadku, zewnętrznych kosztów środowiskowych, zostanie wykonana w celu sprawdzenia, czy istnieją poważne zmiany oraz czy ogólne wnioski są wiarygodne. Wymaganie zostanie odpowiednio zmodyfikowane.

Podobną metodologię można zastosować do innych zasobów, takich jak np. woda.

2. W celu opracowania analiz technicznych, środowiskowych i ekonomicznych można wykorzystać informacje dostępne w ramach innych działań Wspólnoty.

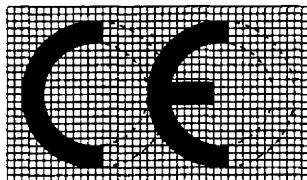
Można też wykorzystać informacje z istniejących programów stosowanych w innych częściach świata do określania szczegółowych wymagań ekoprojektu PWE będących przedmiotem obrotu z partnerami gospodarczymi UE.

3. Data wejścia w życie wymagania uwzględnić będzie cykl zmiany projektu produktu.

ZAŁĄCZNIK III

Oznaczenie CE

(o którym mowa w artykule 4, ust. 2)

Oznaczenie CE musi mieć wysokość co najmniej 5 mm. Jeżeli znak CE jest zmniejszony lub powiększony, należy zachować proporcje przedstawione na powyższym wyskalowanym rysunku.

Oznaczenie CE musi zostać umieszczone na PWE. Jeżeli nie jest to możliwe, musi zostać umieszczone na opakowaniu oraz na towarzyszących dokumentach.

—

ZAŁĄCZNIK IV

Wewnętrzna kontrola projektu

(o której mowa w artykule 7)

1. Niniejszy załącznik opisuje procedurę, w ramach której producent lub jego autoryzowany przedstawiciel wykonujący zobowiązania przewidziane w sekcji 2 niniejszego załącznika zapewnia i zaświadcza, że PWE spełnia odpowiednie przepisy danego środka wykonawczego. Deklaracja zgodności może obejmować jeden lub więcej produktów oraz musi być przechowywana przez producenta.
 2. Producent sporządzi teczkę dokumentacji technicznej umożliwiającą ocenę zgodności PWE z wymaganiami odpowiedniego środka wykonawczego.
Dokumentacja określi w szczególności:
 - a) ogólny opis PWE oraz jego przeznaczenie;
 - b) wyniki odpowiednich analiz oceny środowiskowej wykonanych przez producenta i/lub odniesienia do literatury lub analiz przypadków poświęconych ocenie środowiskowej, które są wykorzystywane przez producenta w ocenie, dokumentowaniu i określaniu rozwiązań dotyczących projektu produktu;
 - c) profil ekologiczny, jeśli jest wymagany przez środek wykonawczy;
 - d) elementy charakterystyki projektu produktu związane ze środowiskowymi aspektami projektu produktu;
 - e) wykaz odpowiednich norm, o których mowa w artykule 9, zastosowany w pełni lub częściowo, a także opis rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymagań odpowiedniego środka wykonawczego, jeżeli normy, o których mowa w artykule 9 nie zostały zastosowane lub jeżeli normy te nie obejmują w całości wymagań odpowiedniego środka wykonawczego;
 - f) kopia informacji dotyczących środowiskowych aspektów projektu produktu, przekazanych zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku I, część 2;
 - g) wyniki pomiarów związanych z wymaganiami dotyczącymi ekoprojektu, wykonanych z włączeniem szczegółów zgodności tych pomiarów w porównaniu z wymaganiami dotyczącymi ekoprojektu, określonymi w odpowiednim środku wykonawczym.
 3. Producent musi podjąć wszystkie działania konieczne do zapewnienia, że produkt zostanie wyprodukowany zgodnie z charakterystyką projektu, o której mowa w sekcji 2 oraz z wymaganiami środka, który ma do niego zastosowanie.
-

ZAŁĄCZNIK V

System Zarządzania do oceny zgodności

(o którym mowa w artykule 7)

1. Niniejszy załącznik opisuje procedurę, w której producent spełniający zobowiązania zawarte w sekcji 2 niniejszego załącznika zapewnia i oświadcza, że PWE spełnia wymagania odpowiedniego środka wykonawczego. Deklaracja zgodności może obejmować jeden lub więcej produktów oraz musi być przechowywana przez producenta.
2. System zarządzania można wykorzystać do oceny zgodności danego PWE pod warunkiem, że producent wdroży elementy środowiskowe, określone w sekcji 3 niniejszego załącznika.

3. Elementy środowiskowe systemu zarządzania

Niniejsza sekcja opisuje elementy systemu zarządzania oraz procedury, za pomocą których producent może wykazać, że PWE jest zgodny z wymaganiami odpowiedniego środka wykonawczego.

3.1. Polityka dotycząca ekologiczności produktów

Producent musi być w stanie wykazać zgodność z wymaganiami odpowiedniego środka wykonawczego. Producent musi być także w stanie przedstawić podstawy określania i oceny celów i wskaźników ekologiczności produktu mając na celu poprawę całkowitej ekologiczności produktu.

Wszystkie środki przyjęte przez producenta w celu poprawy ekologiczności produktu oraz ustalenia profilu ekologicznego produktu, jeśli jest on wymagany przez środek wykonawczy, poprzez projekt i produkcję muszą zostać udokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie pisemnych procedur i instrukcji.

Procedury i instrukcje muszą one obejmować w szczególności odpowiedni opis:

- listy dokumentów, które muszą zostać sporządzone, aby wykazać zgodność PWE i które – jeżeli to ich dotyczy – muszą zostać udostępnione,
- celów i wskaźników ekologiczności produktów oraz struktury organizacyjnej, odpowiedzialności, uprawnień zarządu i alokacji zasobów w odniesieniu do ich wdrożenia i utrzymania,
- kontroli i testów do wykonania po zakończeniu procesu produkcji w celu sprawdzenia cech produktów względem wskaźników ich ekologiczności,
- procedur kontroli i uaktualniania wymaganej dokumentacji,
- metody weryfikacji wdrażania i skuteczności środowiskowych elementów systemu zarządzania.

3.2. Planowanie

Producent ustanowi i będzie utrzymywał:

- a) procedury dotyczące ustalenia profilu ekologicznego produktu;
- b) cele i wskaźniki ekologiczności produktów, które uwzględniają opcje technologiczne oraz wymagania techniczne i ekonomiczne;
- c) program dotyczący osiągnięcia tych celów.

3.3. Wdrożenie i dokumentacja**3.3.1. Dokumentacja dotycząca systemu zarządzania powinna obejmować w szczególności:**

- a) zadania i upoważnienia zostaną zdefiniowane i udokumentowane w celu zapewnienia ekologiczności produktu i sprawozdawczości w zakresie jego działania w celu rewizji i udoskonalania;

- b) dokumenty zostaną ustanowione ze wskazaniem kontroli projektu i wdrażanych technik weryfikacji oraz procesów i systematycznych działań stosowanych podczas projektowania produktu;
 - c) producent określi i będzie przechowywał informacje w celu opisania głównych środowiskowych elementów systemu zarządzania i procedur kontroli wszystkich wymaganych dokumentów.
- 3.3.2. Dokumentacja dotycząca PWE określi w szczególności:
- a) ogólny opis PWE oraz jego przeznaczenie;
 - b) wyniki odpowiednich analiz oceny środowiskowej wykonanych przez producenta i/lub odniesienia do literatury lub analiz przypadków poświęconych ocenie środowiskowej, które są wykorzystywane przez producenta w ocenie, dokumentowaniu i w określaniu rozwiązań dotyczących projektu produktu;
 - c) profil ekologiczny, jeśli jest wymagany przez środek wykonawczy;
 - d) dokumenty opisujące wyniki wykonywanych pomiarów w zakresie wymagań dotyczących ekoprojektu, w tym danych dotyczących zgodności tych wyników z wymaganiami dotyczącymi ekoprojektu, określonymi w odpowiednim środku wykonawczym;
 - e) producent określi charakterystykę, wskazując w szczególności normy, które zostały zastosowane; jeżeli normy powołane w artykule 9 nie zostały zastosowane lub jeżeli nie obejmują one w całości wymagań odpowiedniego środka wykonawczego, środki zastosowane do zapewnienia zgodności;
 - f) kopia informacji dotyczących środowiskowych aspektów projektu produktu, które są podawane zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku I, część 2.
- 3.4. *Sprawdzenie i działania korygujące*
- a) producent musi podjąć wszystkie działania konieczne do zapewnienia, że PWE zostanie wyprodukowany zgodnie ze specyfikacjami projektu oraz z wymaganiami środka wykonawczego, który ma do niego zastosowanie;
 - b) producent ustanowi i będzie stosował procedury w celu badania i obsługi niezgodności, a także wdrażania zmian w udokumentowanych procedurach wynikających z działań korygujących;
 - c) producent będzie wykonywał co najmniej co trzy lata pełny wewnętrzny audyt systemu zarządzania z uwzględnieniem jego elementów środowiskowych.
-

ZAŁĄCZNIK VI

Deklaracja zgodności

(o której mowa w artykule 4 ust. 3)

Deklaracja zgodności CE musi zawierać następujące dane:

1. Nazwę i adres producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela.
 2. Opis modelu wystarczający do jednoznacznej identyfikacji.
 3. W stosownych przypadkach, odniesienia do zastosowanych zharmonizowanych norm.
 4. W stosownych przypadkach, inne zastosowane normy i specyfikacje techniczne.
 5. W stosownych przypadkach, odniesienia do innego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego umieszczenia znaku CE.
 6. Identyfikacja i podpis osoby upoważnionej do składania oświadczeń woli w imieniu producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela.
-

ZAŁĄCZNIK VII

Treść środków wykonawczych

(o których mowa w artykule 12 ust. 8)

Środek wykonawczy będzie określać w szczególności:

1. Szczegółową definicję typu (typów) PWE, których dotyczy dany środek.
 2. Wymaganie (wymagania) dotyczące eko-projektu ujętych PWE, datę (daty) wdrażania, wszelkie środki i okresy podzielone na etapy lub przejściowe.
 - w przypadku wymagań podstawowych dla eko-projektu, odpowiednie fazy i aspekty wybrane spośród tych, o których mowa w załączniku I, sekcja 1.1 i 1.2, wraz z przykładami parametrów wybranych spośród tych, o których mowa w załączniku I, sekcja 1.3 jako wytyczne podczas oceny usprawnienia w odniesieniu do określonych aspektów środowiskowych,
 - w przypadku wymagań szczególnych dotyczących ekoprojektu, ich poziomy;
 3. Parametry ekoprojektu, o których mowa w załączniku I część 1, dla których nie są konieczne żadne wymagania dotyczące ekoprojektu.
 4. Wymagania dotyczące instalacji PWE, jeżeli ma to bezpośrednie znaczenie dla rozpatrywanej ekologiczności PWE.
 5. Normy pomiarów i/lub metody pomiarów do wykorzystania; jeżeli dostępne, stosowane będą zharmonizowane normy, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
 6. Szczegóły oceny zgodności na podstawie decyzji 93/465/EWG:
 - jeżeli moduł (moduły) do zastosowania jest (są) inne niż Moduł A; czynniki prowadzące do wyboru tej określonej procedury,
 - jeżeli mają one zastosowanie, kryteria zatwierdzenia i/lub certyfikacji osób trzecich.Jeżeli inne moduły zostały ustanowione w innych wymaganiach dotyczących oznakowania CE dla tego samego PWE, moduł zdefiniowany w środku wykonawczym będzie nadrzędny w stosunku do danego wymagania;
 7. Wymagania dotyczące informacji, jakie mają być przedstawiane przez producentów lub ich upoważnionych przedstawicieli władzom w celu rozszerzonej nadzoru rynku.
 8. Czas trwania okresu przejściowego, w trakcie którego Państwa Członkowskie muszą zezwolić na wprowadzenie na rynek i/lub do użytkowania tych PWE, które spełniają przepisy obowiązujące na ich terytorium w dniu przyjęcia środka wykonawczego.
 9. Datę oceny i ewentualnych zmian środka wykonawczego.
-

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 26 sierpnia 2003 r. Komisja przedstawiła wniosek w oparciu o art. 95 Traktatu.
2. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przedstawił swoją opinię ⁽¹⁾ w dniu 31 marca 2004 r.
3. Parlament Europejski przyjął swoją opinię ⁽²⁾ w pierwszym czytaniu w dniu 20 kwietnia 2004 r., zatwierdzając 78 zmian. Komisja przedstawiła ustnie swój zmodyfikowany wniosek w dniu 27 kwietnia 2004 r. W dniu 29 listopada 2004 r. Rada przyjęła swoje wspólne stanowisko zgodnie z art. 251 Traktatu.

II. CEL WNIOSKU

4. Celem niniejszego wniosku jest stworzenie kompletnych i spójnych ram prawodawczych dotyczących wymogów projektowania ekologicznego, aby:
 - zapewnić swobodny przepływ produktów pobierających energię (EuP) wewnątrz UE,
 - polepszyć ogólne efekty wpływu na środowisko tych produktów i przyczynienie się tą drogą do ochrony środowiska,
 - przyczynić się do bezpieczeństwa dostawy energii oraz poprawić konkurencyjność gospodarki UE.

Wniosek stosuje się zasadniczo do wszelkich produktów, poza środkami przewozu osób lub towarów, pobierających energię w celu wykonania funkcji, dla której zostały zaprojektowane, wytworzone i wprowadzone do obrotu lub do użytku oraz obejmuje wszystkie źródła energii, chociaż jest prawdopodobne, że jedynie produkty, które pobierają elektryczność, paliwo stałe, płynne i gazowe będą przedmiotem środków wykonawczych.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

5. Główne zmiany wprowadzone przez Radę to:
 - Wyjaśnienie, że cel niniejszego wniosku (art. 1 ust. 4) jest bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego zarządzania odpadami i prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego chemikaliów, w tym prawodawstwa wspólnotowego w sprawie cieplarnianych gazów fluorowych.
 - Definicje (art. 2): wspólne stanowisko jaśniej określa zakres wniosku (definicja 1) i nałożenie odpowiedzialności za zgodność EuP (definicje 6 i 7).
 - Wprowadzanie do obrotu (art. 3): wspólne stanowisko wyjaśnia, że Państwa Członkowskie mają powołać organy odpowiedzialne za nadzór nad rynkiem i jego zadaniami.
 - Swobodny przepływ (art. 5): bieżący tekst jasno stwierdza, że EuP muszą spełniać parametry projektowania ekologicznego opisane w załączniku I część 1, które podlegają odpowiednim środkom wykonawczym.
 - Ocena zgodności (art. 7 i załącznik V): utrzymując możliwość wyboru przez wytwórcę między wewnętrzną kontrolą projektu (załącznik IV) a systemem zarządzania (załącznik V), wprowadzono zmiany do systemu zarządzania w celu zachowania możliwości, by wytwórca w celu udowodnienia zgodności korzystał z systemów zarządzania jakością, o ile spełniają one wymogi opisane w załączniku V.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004.

- Domniemanie zgodności (art. 8): oznakowanie ekologiczne, które będzie uznane za spełniające warunki równoważne wspólnotowemu oznakowaniu ekologicznemu, zostanie uznane poprzez domniemanie za zgodne z wymogami mających zastosowanie środków wykonawczych.
- Środki wykonawcze (art. 12): chociaż stwierdza się, że Komisja przyjmuje środki wykonawcze, to kryteria i kroki, jakie ma podjąć Komisja podczas przygotowywania środków wykonawczych, zostały wyjaśnione i określone, między innymi w odniesieniu do kryteriów, które muszą spełniać poszczególne produkty przed objęciem ich środkami wykonawczymi (art. 12 ust. 2), w szczególności minimalnego progu poziomu sprzedaży i obrotów handlu.
- Plan prac (art. 13): w celu zagwarantowania przejrzystości Komisja ustala plan prac, który określa przybliżony wykaz produktów, do których priorytetowo mogą się stosować środki wykonawcze, w szczególności tych produktów, które zostały wyszczególnione w ECCP (Europejski Plan Ochrony Klimatu) jako posiadające wysoki potencjał dla celów opłacalnego zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych.
- Forum konsultacyjne (art. 14): przy planowaniu w celu przygotowania środka wykonawczego w odniesieniu do danego produktu Komisja ma zagwarantować zrównoważone uczestnictwo przedstawicieli Państw Członkowskich oraz właściwe zaangażowanie wszystkich stron mających do czynienia z tym produktem. W tym celu wspólne stanowisko przewiduje ustanowienie forum konsultacyjnego.
- Przegląd (art. 19): wspólne stanowisko przewiduje ocenę skuteczności dyrektywy i środków wykonawczych, które mogłyby zostać przyjęte na mocy tej dyrektywy w ciągu 5 lat po przyjęciu tej dyrektywy.
- Załącznik I część 3 (Wymagania postawione wytwórcy): opis wymagań postawionych wytwórcy ma na celu wyjaśnienie podziału zadań między zaangażowane strony.
- Załącznik VII (Skorowidz środków wykonawczych): obecnie stwierdza się, że środki wykonawcze mogą być również poddane ocenie i przeglądowi.

IV. PRZYJĘTE ZMIANY

6. Spośród 78 zmian naniesionych przez Parlament Rada przyjęła następujące 23, niektóre z nich w pełni, częściowo lub zasadniczo.

Motywy:

Zmiany 5 do 10: przewidują dalsze uzasadnienie dla dyrektywy ramowej w sprawie wspierania projektowania ekologicznego produktów pod względem poprawy środowiska i efektywności energetycznej (motywy od 2 do 7)

Zmiana 13: wyjaśnia potrzebę informowania konsumentów (motyw 9)

Zmiana 16: przewiduje, że należy traktować efektywność energetyczną priorytetowo w taki sposób, który nie ma negatywnego wpływu na zintegrowane podejście dyrektywy (motyw 11)

Zmiana 17: potwierdza, że zobowiązania w stosunku do Protokołu z Kioto są bez uszczerbku dla zintegrowanego podejścia (motyw 12)

Zmiana 20: zwraca uwagę na fakt, że wymagane jest właściwe zaangażowanie wszystkich stron (motyw 13)

Zmiana 73: odnosi się do rozdziału Komunikacja Komisji, dotyczącego oceny samoregulacji przemysłu w kontekście dyrektywy.

Zmiana 23: podkreśla, że projektowanie ekologiczne winno również być uwzględnione w małych i średnich przedsiębiorstwach oraz bardzo małych firmach (motyw 17)

Zmiana 24: w przypadku zgodności EuP z wymogami projektowania ekologicznego określonymi w środkach wykonawczych zostanie przyznane oznakowanie „CE” oraz związane z tym informacje (motyw 18)

Zmiana 25: winno się ułatwić wymianę informacji poprzez odpowiednie środki komunikacji (motyw 22)

Zmiana 26: można rozważyć w odpowiedni sposób szkolenie i informacje odnośnie projektowania ekologicznego dla małych i średnich przedsiębiorstw (motyw 23)

Artykuły:

Zmiana 35: definicja „oddawania do użytku” jest taka sama jak ta, która została zaproponowana przez PE (art. 2 ust. 5)

Zmiana 47: art. 3 ust. 2 i 3 przyjmuje bardziej szczegółowy opis obowiązków w celu zagwarantowania nadzoru nad rynkiem zgodnie z propozycją PE

Zmiana 48: przewiduje zezwolenie na dostarczanie informacji w sprawie zgodności w jednym lub więcej języku urzędowym (art. 4 ust. 5)

Zmiana 59: ustanawia plan prac, który winien określać przybliżony wykaz produktów, które będą uważane za priorytetowe dla przyjęcia środków wykonawczych (art. 13)

Zmiana 63: przewiduje utworzenie forum konsultacyjnego (art. 14) zapewniającego zrównoważoną reprezentację Państw Członkowskich i wszystkich stosownych stron, które będą konsultowane przed Komitetem ustanowionym w dyrektywie

Zmiana 65: ustanawia przegląd skuteczności dyrektywy włącznie ze środkami wykonawczymi w ciągu 5 lat po jej przyjęciu (art. 19)

Zmiana 66: wprowadza wyjaśnienia odnośnie do metod ustalania ogólnych wymogów projektowania ekologicznego, włącznie z tym, co się dotyczy roli producenta oraz przewiduje osobny rozdział omawiający obowiązki związane z informacjami (Załącznik I)

Zmiana 69: wyjaśnia procedurę wewnętrznej kontroli projektu (Załącznik IV).

V. ZMIANY NIEWŁĄCZONE

7. Rada uważała, że zmiany 1–4, 11, 12, 14, 15, 18, 19, 21, 22, 27, 29–34, 36–46, 49–58, 60–62, 64, 67–68, 70–72, 74–76 i 79–81 albo podważają cel harmonizacyjny dyrektywy (to jest 1, 2 i 61), albo będą niespójne z celem dyrektywy lub jej podstawą prawną (to jest 3, 4, 29, 31, 37, 50–52, 64, 67, 68) i dlatego zdecydowała nie włączać ich do swego wspólnego stanowiska. Komisja odrzuciła te same zmiany.
-